

ORDRE DEL CULTE DEL 23 d'agost del 2009

Preludi al orgue

Invocació i introit

Himne 14 CG

Salm 140

Pregària

Himne 140 HC

Lectura: Lluc 11:37 – 54

Les nostres ofrenes

Anuncis i comunicacions

Interludi

Lectura: Timoteu 3:1-17

Himne 102 CG

Missatge de la Paraula de Déu
a càrrec d'Alexandre Pallàs

Himne 61 CG

Benedicció

Postludi al orgue

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1160 - 23 d'agost del 2009

TORNEM-NOS AL SENYOR

(Osees 6,1-3)

L'experiència de la fe és el final d'un camí en el que hem vist, o comprovat, la possibilitat de prescindir de Déu. No és rebre, ni donar per bo, sense revisar, allò que se'ns ha ofert o que hem rebut dels nostres pares. Creure és projectar-nos, enmig del camins d'aquest món, vers Déu. D'aquí ve la nostra afirmació que la fe no es rep com part del contingut cultural que heretem dels nostres avantpassats.

Perquè això és així, i no d'una altra manera, el principal verb cristià és "convertir-se", la qual cosa significa "tornar-se a Déu". Quan fem això, és a dir, quan ens convertim, aleshores el nostre camí va d'aquest món a Déu. Com el fill pròdig. Arribem, com ell, a la província apartada on no hi ha Déu. Ens tornem dels nostres plaers, que no tenen demà; dels nostres negocis, que no ens ofereixen cap futur vàlid; de les nostres companyies, que són immensa soledat; de les nostres riqueses, que són pobresa total, perquè no ens poden acompanyar fins a la fi. Arribem ferits i desencantats. Enlloc no hem trobat la satisfacció ni la seguretat que buscàvem.

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 08001 Barcelona – Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: el_butlleti@terra.es web: www.esglesiatallers.org

No és Déu, sinó la vida, que ens fereix. Paga i paga malament els seus obrers. Els promet i no els dóna res veritablement valuós i durador. Juguem a viure la nostra vida, com si poguéssim guanyar, sense adonar-nos que la partida ja està perduda, que no ens queda res a esperar.

Ens cal guanyar distància i perspectiva per tal de veure la vida tal com és. Hem d'arribar a ser espectadors per adonar-nos dels errors que cometem i decidir-nos a recomençar la nostra vida des d'una nova estratègia, d'un nou fonament,

Aquesta és la possibilitat que ens dóna l'evangeli. Crist ens ofereix sempre una nova oportunitat; tornar a casa i, des de casa, començar un nou camí. No per convertir la Casa del Pare en un refugi on fugir de la lluita, sinó en principi de nova vida. El profeta Osees parla de resurrecció. Hi ha una nova vida per a tothom: la que Crist ens ofereix. No només per més enllà dels estels, sinó també aquí i ara.

Aquesta nova vida és humana i autèntica. S'hi arriba per la fe, però aquesta arribada significa començar a conèixer i progressar en el coneixement d'Aquell que és a l'origen de la nostra vida. El profeta la compara a l'alba que creix poc a poc, de forma segura i constant, fins que el dia és perfecte. O a la pluja primerenca i tardana, tan bona pels camps. És una vida que creix, i s'amplia, i es fa forta. "Serà com l'arbre trasplantat a la vora del riu que dóna el seu fruit al seu temps i la seva fulla no cau" (Salm 1).

Enric Capó

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Recordem a les germanes i germans que tenen problemes de salut, els que viuen a la residència Bet-San, els/les que no poden assistir als cultes i altres persones que potser teniu en el vostre pensament, a tots els enviem una forta abraçada i tinguem-los presents en les nostres pregàries.

LXXIII Sínode General IEE

Us recordem que enguany, el sínode es celebrarà a Barcelona del 9 al 12 d'octubre.

Trobareu tota la informació (ponències, inscripcions, etc...) a www.sinodo09.blogspot.com

La intel·ligència sense amor, et fa pervers.
La justícia sense amor, et fa implacable.
La diplomàcia sense amor, et fa hipòcrita.
L'èxit sense amor, et fa arrogant.
La riquesa sense amor, et fa avar.
La docilitat sense amor, et fa servil.
La pobresa sense amor, et fa orgullós.
La bellesa sense amor, et fa sentir ridícul.
L'autoritat sense amor, et fa ser un tirà.
El treball sense amor, et fa ser un esclau.
La simplicitat sense amor, et treu valor.
La pregària sense amor, et farà mes introvertit.
La llei sense amor, t'esclavitza.
La política sense amor, et farà egoista.
La fe sense amor, et converteix en fanàtic.
La dificultat sense amor, es converteixen sofriment.

LA VIDA SENSE AMOR... NO TÉ SENTIT...